

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

5.nodaļa: Gaisma un tumsa.

Gaismas Spēki – Hierarhija

Melnā loža – melnie, tumšie

358.

Uzklausiet mūžības Balsis.

Jebkādai garīgai izaugsmei nepieciešami, vajadzīgi apstākļi, kas to aprūtinātu. Sena leģenda stāsta, ka no cilvēku ciešanām atdzimstot dārgakmeņi. Tā arī ir, un tāpēc, kad saku – uzveliet Man nastas, tad nevis upuri nesu, bet gan vairoju gara spēku. Tāpat arī cilvēkiem jāapzinās, cik lielā mērā pēdējie atklājumi tuvina tos kosmisko problēmu risināšanai. Jo katrs aicinājums aiztraucas pa pasaulēm. Tāpat kā parastais fotoaparāts var dot astrālās pasaules atveidus, tāpat arī ikviens jebkuras strāvas vilnis var savienot tālo pasaulu pavedienus.

Laiks izprast zemes iemiesojumu atbildību un priekšrocību. Bet ļaudis bieži vien izvairās uz klausīt izplatījuma viļņus un uztver atbalsis un atbildes, kas plūst no pasaulesēkas dažādajiem slāņiem. Mēs atkārtoti norādām uz garīgās attīstības priekšrocībām, bet šīs lietas vēl atrodas tik kropļīgā stāvoklī, ka labi domājošs pilsonis pat bīstas pieminēt visu to, kam kāds sakars ar gara starojošo lauku.

Pamēģiniet runāt par atziņas gaismu un gara svētīgumu un no jums sāks baidīties, kā no laupītājiem un slepkavām! Bet pat laupītāji bija Kristus un Budas mācekļi; tāpēc nebīstieties cilvēku palamu, bet uz klausiet Mūžības Balsis, kas ved uz Svētību un Gaismu.

Nebīstieties! Nebīstieties! Nebīstieties!

259.

Kāpēc parādības mēdz būt negaidītas? Šeit divi apstākļi – pirmais, gaidīšana vienmēr rada pretdarbību. Pat apzinīga gaidīšana var dot lieku enerģiju izpausmei, pavēstot var tikt nejauši informēta melnā loža. Pat viena nepiederīga cilvēka klātbūtne var kļūt par starpnieku. Visa pasaule sadalās melnajos un baltajos. Vieni kalpo apzinīgi, otri pēc savas dabas, un trešie ir recekļiem līdzīga nekam nenoderīga masa. Melnā loža ir stipra, jo cīņai ar Gaismu vajadzīgs spēcīgs potenciāls. Nav gudri nenovērtēt pretinieka spēkus, sevišķi, kad viņu mīlotā Kali Juga izbeidzas. Protams, tā ir izšķiroša kauja, un vajag rūpēties, lai kārdināšana un apmāšana neskartu vājos. Jau sen sacīts, kur atrodas tumšo galvenā loža.

360.

Senāk svinēja melnās meses un cēla statujas Bafometam. Tagad viņi kļuvuši bīstamāki, jo, atdarinādami Mūs, tie atmetuši daudzus rituālus un pievērsušies domu spēkam. Ar Mums tiem grūti cīnīties, bet gadījumā, ja mācekļa domāšana nošķiras, tie var kaitēt. Kad norādīju sakļauties cieši ap Valdoni, ieteicu ko visai nepieciešamu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

5.nodaļa: Gaisma un tumsa.

Vispār vajag raudzīties uz Maniem Norādījumiem kā uz neatliekamajiem padomiem. Laiks saprast, ka dodu Mācību neiemidzināšanai, bet visas dzīves piesātināšanai.

361.

Kad kosmiskais spriegums tik liels, tad jāsakopo visi spēki, lai aizstāvētu Gaismu, jo katra neticība Gaismai atver pieeju tumsai. Tāpēc tā jāsarga katrs pamats, kad spēki grupējas ap gaismu, kā gan nepieklauties Vadītājam! Jo tikai šeit ir spēks, šeit ir uzvara. Kad Kosmiskais Magnets pārvietojas, tad, protams, jāietur Gaismas ritums, jo tikai uz šī viļņa virsas var pārpeldēt manifestēto straumi. Tā doma par Gaismu ir kā Valdoņa Vaigs.

362.

Kosmiskais Magnets pievelk visas nomaināmās enerģijas pie jauna centra, tādā kārtā visas novecojušās enerģijas nomainās, dodot vietu jaunajām. Tādēļ spēku maiņā, kosmiskajā procesā izzūd visi duālie spēki. Vienīgi Gaisma un tumsa ir pretstatā un sasprindzinās kosmiskajā kaujā. Tādēļ tiekšanās noteikti jāpiesātina ar pievilksmes uguni un ar visu impulsu jāmeklē Gaisma pret melno ložu. Jāaizstāvas ar uzticību, Hierarhijas apzināšanos, un jāuzdrīkstas pret tumsu ar visu garu un sirdi.

363.

Jāatceras, ka ne paši tumšie ir bīstami, bet viņu izraisītie spēki. Patiesi, jāsalīdzina lielā Gaisma ar lielo Tumsu, bet nevar uzskatīt par lieliem tos, kas ceļ uz egoisma. Tā vajadzīga samērība pat lielajās parādībās. Protams, neaizmirsīsim ļaunumu, ko sējuši tumšie. It kā čūskas, kas savairojušās! Un pat cīņai ar riebekļiem vajadzīga Hierarhija, jo tiks iznīcināts viss juceklīgais. Tā iegaumēsim, kur lielā Tumsa un kur niknais naidnieks, kas meklē Gaismas bojāeju, bet kas aizmirsis, ka bez Gaismas viņš nevar eksistēt.

364.

Zināms, tumšais spēks visvairāk bīstas, kad top apstiprināta Gaisma. Visi tumsas kalpi sasprindzē savus spēkus, kad Gaismas kalpotājs piesātina izplatījumu Valdoņa Pavēlēm. Cilvēce pazīst šādas cīņas un Gaismas uzvaras lielos piemērus. Protams, katrs saņem Skolotāju pēc savas apziņas; tāpat ir arī ar tumšo spēku ķēdi, kas piesātinās ar ļaunā apziņu, stādot pretī Gaismai savu nolēmumu. Tā spēkus Kosmā sasprindzē dažādi apstiprinājumi. Tāpēc var apgalvot, ka Gaisma uzvar tumsu. Tā top celta Bezrobežīgā dzīve.

365.

Ļaužu prātus aizņem robežas izšķiršana starp labo un ļauno. Daudz leģendu veltīts šai parādībai. Ir sacīts – kā Erceņģelis, lai apzīmētu šo robežu, nolīcis starp labo un ļauno gaismu nesošu spožu zobenu. Protams, nav labi palikt ļaunuma novadā, bet tāpat ir sāpīgi drūzmēties ap ugunīgo asmeni. Bet ļaudis tiecas ar šo zobenu sevi ievainot. Tāpēc atzīmēsim cilvēkus, kas skatās redzoši un ar sirds redzes apziņu saprotošus.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

5.nodaļa: Gaisma un tumsa.

Viņi tieksies tālu un it kā uz tālu bāku tieksies. Vērtīgi šie tālbraucēju kuģu enkuri. Aizskalojošu viļņu bangās aizskalojas arī smirdošie ļaunuma traipi. It sevišķi tagad nepieciešams izmest tālos enkurus. Var redzēt, kā mazie attālumi zaudē jēgu. Dižajā Vienības Plānā ietilpst materiālo un garīgo apmēru paplašināšana.

366.

Cilvēciskās netaisnības stundā atcerieties izplatījuma taisnīgumu. Patiesi, ir visaugstāko kalnu kartes, bet nav dziļāko bezdibeņu kartes. Pat no gara lidojumam tālie cienī virsotnes vairāk nekā bezdibeņus. Ja karavāna līdzinās pēc vājākā, tad vēsture balstās uz stiprākajiem. Tā atcerēsimies to brīnišķo būtņi, kas izvēlas visvērtīgāko evolūcijai. Ja varam būt pārliecināti, ka kalpojam evolūcijai, tad varam pakļauties uz izplatījuma taisnīgumu. Bet tas pats taisnīgums norāda uz nepieciešamo uzmanību pret melnajiem spēkiem. Parasti viņi netuvojas tieši, viņi izraugās ne mazāk kā trīs starpniekus, melnie zina, ka viņu auru var viegli pazīt, un izvēlas secības ķēdi, ļoti smalki nodibinot gradāciju. Ne jau nejauši runājam par nodevības dažādiem veidiem.

367.

Kad runāju par melnajiem, dodu padomu ievērot viņu izsmalcinātos paņēmienus un ievērot, cik pacietīgi viņi pielien mērķim un kā viņi izvēlas plecus aiz kuriem slēpties. Ne melnīšus redzēt, bet pelēcīšus un gandrīz baltīšus! Bet šis telegrāfs prasa lielu uzmanību.

368.

Kad sacenšas Gaismas un Tumsas Spēki, tad nodibinās katras nometnes orbīta. Tas, no kā pārtiek gaišā nometne, protams, būs sprieguma centrs, un Gaismas mērķis būs parādība, uz kuru tēmēs tumsa. Tāpēc, kad Spēki sacenšas, jāapsargā viss, kas attiecas uz centru. Galvenā izplatījuma uguns iemājos centrā un vajag saudzēt aizsargtīklu. Tā Gaismas orbīta uzsūc tumsu.

369.

Kad Gaismas un tumsas spēki sasprindzējas, jāsaudzē veselība, jo izplatījuma uguns plosās un tumsa sprieguma pilna. Bet visās Mūsu izpausmēs vajag redzēt uzvaru. Kad sabrūk viss vecais, evolūcijai un uguns laikmetam nepieņemamais, tad paliek viens enkurs, kas izglābs cilvēci – Hierarhijas enkurs, kas apvienos visu ķēdi un dos visu vareno spēku. Tā bezrobežīgi jānostiprinās Hierarhijā.

370.

Tā visiem līdzekļiem vajag izpētīt visus kavējošos elementus. Vajag saprast, kas ir harmonija ar Esības pamatiem? Kas ir gara augšupeja, kurš pakāpeniski pierod eksistēt pāri pasaulei un nepārtraukti darboties?

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

5.nodaļa: Gaisma un tumsa.

Tāpat vajag saprast svētās sāpes kā zīmes par gara lidojumiem novadā, kas saista pasaules. Tā viegli saprast, ka involūcija laupījusi cilvēcei dažas atzītas īpašības, un vajag izpaust daudz pirmssākotnīgās enerģijas, lai atkal saauustu pārrauto Asurginas audumu. Bet lai cildināti droširdīgie uzdrīkstētāji, tiekšanās spārnotie!

371.

Daži cilvēki nepanes Mūsu biežo atgādināšanu par kauju. Lai viņiem tā nav kauja, bet Vārtu atvēršana. Atvēršanas process arī prasa enerģiju. Bet jums, bez liekulīgiem mīkstinājumiem, var sacīt, ka Gaismas kauja ar tumsu noris nemitīgi. Daudz kareivju palīdz šai kaujā, citādi mēs no jauna ieslīgstam haosā. Bieži kaujas dalībnieki jautā: kāpēc viņi fiziskajā ķermenī neatceras savas smalkās būtnes varoņdarbus? Bet no Mūsu puses būtu noziedzīgi pieļaut šādu apzināšanos, jo sirds neizturētu šīs milzīgās kaujas apzināšanos. Vienīgi sevišķi liesmaina sirds patur apziņā melnos šaviņus. Sirds apstājas vai nu no apzināšanās, vai no Sklerozes. Bet kosmiskā kauja var satriekt visstiprāko sirdi.

Tā atgādināsim par kauju, kad sadursme atkal plešas milzu plašumā. Apakšzemes uguns ar grūtībām līdzsvarojas un magnetisko strāvu slāņi krustojas. Bet nenoliegsim, ka šī perturbācija nes atjaunotnes iespējas.

372.

Tumšie spēki mēģina cīnīties ar Gaismu. Tie mēģina nostiprināt savus tumšos darbus, nostiprinoties ar nodevību. Bet Gaismas Spēki tā sasprindzēti un sniedz tik daudz izpausmju kas vajadzīgas jaunradei. Spēku nomaīņu sasprindzē tumšā pretdarbība. Tā Hierarhija sagaida visus sasprindzējumus dižās jaunrades vārdā. Hierarhija nes plānu izpaustajai nomaīnai, tā evolūcija spēcīgi pieaug.

373.

Tuvošanās bezgalīga, tāpat kā sakāve. Bet ne daudzi izšķirs, kur uzvara un kur sakāve. Vajag pazīt garīgās izaugsmes saistību ar uzvaru pār tumsu. Tumsa var dot labklājības Maiju, kad Gaisma var apstiprināt satricinājumus. Ikviens traucas pa īsāko ceļu, bet kas gan spēj iztēloties labākos sasniegumus? Tikai saite ar hierarhiju var paskaidrot vislabākā ceļa savdabību. Pie Mums nolemts varoņdarbu uzskatīt par īsāko ceļu. Pie viņiem bezbailība būs slikta pazīme. Mēs esam noteikuši neizvairīties no krauju takām. Pie viņiem katra pacelšanās ir nevajadzīgs spēku patēriņš. Pie Mums Gaismas stars ir granulāciju tilts. Viņi sapņo par tukšumu. Mēs sapratīsim katru drosmīgu lēcieni, viņiem tas būs tikai neprāts. Tā starp gudrības drosmi un noderības neprātu atrodas vienīgi sirds. Viņa apsargās un atvērs Hierarhijas Vārtus. Mazāk kļūdīsies, kas seko pa sudraba pavedienu no savas sirds līdz Skolotāja sirdij.

374.

Nevajag domāt, ka augsti sasniegumi nodrošinās pret tumsas nezvēriem. Tieši otrādi, Gaisma uzrādīs jaunus briesmoņus un to niknums būs ārkārtīgs. Skumt par to

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

5.nodaļa: Gaisma un tumsa.

neskumsim, jo briesmoņi ir svētā troņa kājas (balsts). Ne bez iemesla svētie priekšmeti balstās uz dzīvniekiem. Bet šis apstāklis neatbrīvo no modrības.

375.

Kad pasaule ir spriegumā, tad vistuvāko līdzstrādnieku garīgais bruņojums pastiprinās, viņu izstarojums kļūst purpura un liesmains. Tā, neatkarīgi no personīgām jūtām un ikdienas darba, kosmiskais bruņojums saskaņojas ar pasaules stāvokli. Tā iespējams, ja Hierarhijas likums izpildīts, novērtēt kosmisko iedarbību.

Var novērot, ka līdz ar apziņas paplašināšanos veidojas Garīgais bruņojums, Mēs varam veicināt šo bruņojumu, bet bez apziņas pieauguma tāda iejaukšanās līdzinātos graušanai. Tā redzama noslēpumainā Roka, kad rīkojamies pēc Hierarhijas likuma. Tas jāatceras sevišķi tagad, kad pat norūdīta sirds izjūt nebijušu spriegumu.

376.

Noniecināšana, protams, ir slikts padomdevējs. No noniecināšanas rodas visniecīgākais. Lai neuzskata noniecinātājus par mocekļiem; viņi izsējuši satrūdējušas sēklas un ložņā zemu, cerībā saskatīt asnus. Turpretim, apstiprinot, cilvēki paši slejas augšup un tādējādi ceļ cietokšņus. Jums jau ir apstiprinājuma derīguma piemēri. Darbi spēj augt vienīgi dodot svētību. Padomājiet par svētību.

377.

Tumšie allaž cer, ka struktūras bojājumi kavēs mērķa sasniegšanu, bet tie allaž piemirst, ka esošais ir neiznīcināms un daudzveidīgs savās izpausmēs. Pati vistumšākā vieta – pati Marakara, pat tā nespēj aizkavēt Gaismas iespējamības. Jārod vienīgi pieeja.

378.

Liesmainais šķēps ir garīgā bruņojuma stars. Šķēpveidīgā stara simbolu var izsekot visās Mācībās, kā visgrūtāko zīmi. Pat vismiermīlīgākie attēli apstiprināja šķēpu. Tas nenozīmē vēlēties varmācību, bet norāda gatavību aizstāvēt vissvētāko. Tā iespējams redzēt nevaldāmā ugunī slaidu šķēpu virs gara cīnītāja pieres. Žēl, ka izstarojumu attēlošana zemes pasaulē vēl tik nepilnīga. Varētu dot uzskatāmus un citu uguņu pierādījumus.

379.

Vienošanās ir pirmā pazīme, ka Mācība nav vienkārši tukša skaņa. Mācība ir Gaisma tumšajā ceļā. Vajag apjēgt, cik ļoti bieži mums jābūt uzmanīgiem, jo izplatījuma megafons palielina ikvienu skaņu. Sīks īgnums ienaidniekam par prieku izvēršas viesulī. Ienaidniekam jauns prieks atzīmēt – neskatoties uz Mācību tie izturas kā parasti cilvēki.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZĀĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

5.nodaļa: Gaisma un tumsa.

380.

Vajag izprast, kur Gaismas un kur tumsas robeža. Tiesa, tā ir līkumota, bet pēc sirds iespējams nemaldīgi pazīt tumsas piekritējus. Vai tumšais sirdī spēs traukties augšup? Vai novērsīs melus un patību dzīves izpausmēs? Vai pārvarēs bailes nākotnes priekšā? Tā arī šķirojiet – kas baidās no nākotnes, tas ir no tumsas. Tas ir visdrošākais pārbaudes akmens.

381.

Ugunīgo bruņojumu iespējams izjust ļoti reti, tāpat kā starus – varoņdarba spārnus. Pie tam var atskārst, cik ļoti šis bruņojums spēj aizsargāt, bet, no otras puses, tas prasa ārkārtīgu uzmanību kā jebkura ugunīga parādība. Agni Jogas Māte zina, ka šāds bruņojums nav viegls, jo zemes apstākļi pārāk tāli augstajai ugunīgai parādībai. Bet kad izpaužas ugunīgās norises, ugunīgā bruņojuma esamība jūtami parādās. Protams, ja sirds pieradusi pie ugunīgajām manifestācijām, tad var piedalīties ugunīgās kaujās.

382.

Bargais laiks prasa izturīgu bruņojumu. Tas vēl dziļāk jāietver sirdī. Jāpieņem pasaules kaujas apmērs tā, lai kopējiem spēkiem uzmundrinātu viens otru. Sevišķi nevietā apvainojumi un zobgalības. Kā Svētnīcas majestātiskums jāvirza augšup sirds. Tā iespējams tuvoties notiekošā apjoma izpratnei.

383.

Sirds higiēna prasa labus darbus, bet plašā nozīmē. Tā labos darbos neietilpst nodevības un ļaunprātīgu nolūku atbalstīšanas, viltus praviešu, krāpnieku, glēvulu un visu tumsas kalpu atbalstīšanas. Labu darbu mērķis ir cilvēces labums. Tā sirds iegūst svētšvinību, kā sfēru saskaņu.

Labi darbi, patiesi vērsti uz svētīgiem, bet varoņdarbiem, no niknuma brīviem, bet mērķtiecīgiem. Bieži labus darbus saprot kā bezatbildības apnicīgumu; ir vieglāk neprātot un pieņemt vieglu novirzi.

384.

Jau pagājis tas laiks, kad jūs iztēlojāties kauju kā Eņģeļu bazūnas. Jūs jau izprotat, ka tumsa ierosina haosa neizpaustos spēkus – te meklējams tumšo spēku īpatnais magnēts. Pret to jāpastiprina visi stari un strāvas. Jūs jau izjūtat šo pastiprinājumu. Nākas pielietot it kā rupjas strāvas, kas spēj caurnirt Haosu. Nedaudzi spēj noteikt šo atšķirību, jo viņu vērība nav vērsta šai virzienā. Pat visrupjākās izpausmes, neskarot cilvēka smadzenes, nav pieejamas apziņai. Cik daudz vieglāka būtu kauja, ja cilvēce spētu atsaukties uz esamības galveniem pamatiem.

385.

Kāds dēmons nolēma novest bezizejas stāvoklī svētu vientuļnieku. Šai nolūkā viņš nozaga vissvētākos priekšmetus un piedāvāja tos vientuļniekam sacīdams – “ Vai tu

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

5.nodaļa: Gaisma un tumsa.

pieņemi no manis?” Dēmons cerēja, ka vientuļnieks nepieņems un tādējādi nodos svētos priekšmetus; bet ja pieņems, tad stāsies sadarbībā ar dēmonu. Kad baismīgais viesis bija izsacījis savu piedāvājumu, vientuļnieks nedarīja ne vienu, ne otru. Viņš sašutumā sacēlās un visā gara spēkā pavēlēja dēmonam nosviest priekšmetus zemē, sacīdams: “Tumšais gars, tu nepaturēsi šos priekšmetus, aiziesi iznīcināts, jo mana pavēle dota no Augšienes!” – Tā vajag aizdzīt tumšos un, kad noteiktība Hierarhijas stiprināta, neviens ļauns spēks nespēs aizturēt gara liesmu. Neuzskatīsim šādas teiksmas kā nevajadzīgas. Dēmoni ir daudzējādi, un uzbrukumi jāiztur ik vienam Gaismas darbiniekam.

386.

Iemācīsimies atšķirt un tādējādi kļūsim devīgi. Neviens aprobežotais nekļūs garīgi bagāts. Bet vajag izjust arī līdzcietību pret kaimiņu daltonismu.” Jo līdz pat augstām pakāpēm ikviens pakļauts šīm savādībām. Neprasīsim, lai cilvēki domātu vienādi Labi, ja viņi atšķir, kur Gaisma un kur tumsa. Bet smalkās vibrācijas nav viegli apgūstamas.

387.

Atnāks viņi, dzēsēji; atnāks viņi – demoralizētāji; atnāks viņi – nievātāji; atnāks viņi – tumsas tumsoņi. Nenovērst sākušos trūdēšanu. Bet gudrais neatskatās, jo zina, ka Uguns, kad tā pieaicināta, nav izdzēšama. Ne velti uzdošu stingri atkārtot Nolikumus. Pat atkārtošana sevī jau nostiprina pamatu.

388.

Ja steidzīgs ceļinieks jautās – cik pulkstenis? – tad diezin vai atradīsies tik cietsirdīga sirds, lai sacītu apzinīgus melus. Pašā trauksmē jau ietverta ugunīga pārliecinātība. Tieši tiekšanās paglābj no naida sitieniem. Tā, kad izrunājam cildeno jēdzienu Agni, jau tad izprotam visu trauksmainību. Cilvēces priekšstatā Ugunīgā Pasaule aug vienlaikus ar domas varoņdarbu. Bet neiedomājieties par Ugunīgās Pasaules esamību pārliecināt sirdi, kas nepazīst Uguni. Šādi pūliņi novedīs tikai pie melnās uguns. Ja saskaitīsim dažādu varmācību radīto tumsas kalpu daudzumu, tad mūs pārņems šausmas par milzīgo skaitu. Jābūt apveltītam ar smalkjūtību, lai nojaustu, kad var apgriezt aizdara atslēgu otrreiz un trešoreiz. Neviena dogma, neviena ķīmija nepasacīs, kad tiek izrunāts svētais vārds “var”. Bet sirds uguns pasacīs, kad Karma un brāļa apziņa netiks apgrūtināta. Jo Agni parādība nedrīkst apgrūtināt.

389.

Tumšie nesauž. Viņi saglabā daudz stiprāku saiti ar savu Hierarhiju nekā tā dēvētie Gaismas kareivji. Tumšie zina, ka viņu vienīgais glābiņš ir Tumsa, bet gaišie daudz klaiņo, daudz prāto un maz mīl savu Hierarhiju.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

5.nodaļa: Gaisma un tumsa.

390.

Tieši – “Apkaro bezdievīgos”. Jāpriecājas, kad abi šie Nolikumi izprasti un pielietoti. Vajadzīga stipra apziņa, lai izprastu īsto bezdievību un izprastu, kādiem gaismas ieročiem uzvarama tumsa. Jāpriecājas, kad tumsa pavairo Gaismu. Sacīts – Jogam dienā spīd Mēness un naktī – Saule. Sakoncentrējiet ap sevi tik daudz Gaismas, lai tumsai nebūtu vietas.

391.

Necerēsim, ka mūs nekas neskars. Šādai pārlicēbai abpusēji griezīga nozīme. Ir labi izjust savus pamatus, bet katra nevērība pret ienaidnieka spēkiem arī nav gudrība. Labāk domāt, ka ienaidnieks var tuvoties, bet bezbailība mūs noturēs spēka pilnībā.

392.

Nav jānoskumst par cilvēknīdēju rakstiem; tumsa ir liela! Var pieaicināt visgaišākos spēkus, bet tumšie aptumšos pat labākās izpausmes. Tumšie spēj tikai tumšot. Bet ja viņiem jautātu, kā izdarīt labāk? Viņi tikai saniknotos, jo viņu uzdevums izdomāt ne jau labāk, bet gan sliktāk. Novērojams, ka ļaunie spēki ieviešas dzīvē dažādos veidos. Nedrīkst mierināt sevi, ka tumšie nespēj tuvoties, viņi izlietos katru puteklīti, lai apslēptos; kur viņi paši uzdrīkstas tuvoties, tur var pasviest skorpionu. Tumšajiem daudz izdomu. Tāpēc jāpieradinās pie lielas modrības.

393.

Kāpēc ļaunums dažkārt liekas uzvarētājs? Tikai pateicoties labuma svārstīgumam. Iespējams gluži fizioloģiskā ceļā pierādīt, ka ļaunuma pārsvars ir īslaicīgs. Ļaunums ierodas kopā ar imperilu; bet šī inde spēj izraisīt tikai pirmo spēcīgo uzliesmojumu. Pēc tam tā pāriet trūdēšanā un pakāpeniski saārda savu pašas radītāju. Tātad, ja Agni kaut daļēji izpaudusies, tā nemitējas pastiprināties. Tā, kad imperils jau sāk sadalīties, Agni, gluži otrādi, iegūst jaunu spēku. Tāpēc tā ieteicu izturēt pirmo ļaunuma uzbrukumu, lai atstātu to sevis paša aprīšanai. Bez tam, ļaunuma divkauja ar labu, citiem vārdiem, imperila ar Agni pēdējais proporcionāli pieaug, kamēr imperils iznīcinās savu īpašnieku. Tā var novērot zemākā divkauju ar augstāko, bet tikai pilnīga apziņa spēj uzmundrināt pretošanos ļaunumam. Derīgi to iegaumēt un sakopot ne vien spēkus, bet arī pacietību, lai pārvarētu jau sabrukumam nolemto. Apstiprinu, ka patiesībai – “Gaisma uzvar tumsu”, ir pat fizioloģisks pamatojums.

394.

Šodien smaga diena, tāpēc pastāstīšu jums pasaku. “Kāds dēmons nolēma kārdināt dievbijīgu sievieti. Dēmons pārgērbās par sadhu un iegāja sievietes būdiņā, laizdams caur pirkstiem lūgšanu krelles. Viņš lūdza patvērumu. Bet sieviete ne vien ieaicināja viņu un paēdināja, bet aicināja pielūgt Dievu kopā ar viņu. Lai gūtu sekmes, dēmons nolēma izpildīt visus viņas lūgumus. Viņi sāka lūgt. Pēc tam sieviete lūdza pastāstīt viņai par svētajo dzīvi, un dēmons sāka stāstīt līdzīgi labajam Sadhu. Sieviete nonāca tādā ekstāzē, ka apslacīja visu būdiņu ar svēto ūdeni un, protams, apslacīja arī pašu

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

5.nodaļa: Gaisma un tumsa.

dēmonu. Pēc tam viņa uzaicināja to izdarīt kopīgu Pranajamu un pamazām ieguva tādu varu, ka dēmons vairs nevarēja aiziet no būdiņas, palika kalpot dievbijīgajai sievietei un iemācījās labākās lūgšanas. Kad kāds Riši gāja garām būdīnai un ieskatījās tajā, viņš ieraudzīja lūgšanā iegrimušo dēmonu un pievienojās viņam Bramas slavināšanā. Tā visi trīs sēdēja pie pavarda un dziedāja labākās lūgšanas. Vienkāršās sievietes dievbijība piespieda ir dēmonu, ir Riši kopīgi dziedāt slavas dziesmas. Bet Augstākajos mājokļos nešausminājās, bet uzsmaidīja tādai sadarbībai. Pat dēmonu iespējams piespiest sadarboties lūgšanā.

395.

Nav nejaušība, ka Lielajās Dienās - Lieldienās saņemat ziņas par nodevību un meliem. Vai nav neprāts, ka nodevēji ir tie, kuri ir it kā augstākās izpratnes sargi. Bet tumsas likums nemainīgs, un melu viltības nemitēsies, iekams neatmaigs cilvēka sirds. Ja pat atmiņa par Lielo Upuri var pildīt tikai ar meliem un nodevību, tad Lielā Kalpošana nepieejama. Novērsīsimies no tumsas, pat augi prot tiekties uz Gaismu.